

РЕШЕНИЕ

№ 15463

гр. София, 26.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 16.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6305** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 45в, ал. 5 във вр. ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по депозирана жалба от А. Х. К., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Руската Федерация, ЛНЧ [ЕГН], търсещ закрила срещу Решение № РПЗТ – 41 от 13.06.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, е настанен в помещение от затворен тип към ДАБ - МС до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърди се, че обжалваното решение е немотивирано, постановено е в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оспорват се изводите на административния орган за ползване на чужди лични данни (представяне с фалшива самоличност) като се сочи, че в приключилото наказателно производство пред Апелативен съд – С., образувано по постъпила молба за екстрадиция, която не е уважена, самоличността и гражданството на жалбоподателя са установени. Поставен е акцент върху липсата на мотиви, изложени от административния орган относно прилагането на по - лека от предвидените мерки, като в този аспект се сочи, че съгласно чл. 8, ал. 2 от ЗУБ, подаването на молба за закрила не може да е единствено основание за настаняване на

чужденец в център от затворен тип. Изложени са съображения за непропорционалност и несъразмерност на приложената мярка с данните за личността на жалбоподателя. Обосновано е искане за отмяна на оспореното Решение на председателя на ДАБ – МС. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание жалбоподателят лично, със съдействието на назначения преводач от руски език, поддържа направеното искане в жалбата. Счита условията, при които е настанен за неблагоприятни за здравословното му състояние, включително и досежно възможностите да получава необходими му медикаменти. Пълномощникът му е изложил допълнителни съображения към аргументите, с които са мотивирани исканията в жалбата, в представени по делото писмени бележки. Представя и списък по чл. 80 от ГПК с направените разноски, чието възстановяване претендира.

Ответникът, чрез процесуалния си представител – юрк. Х., оспорва жалбата. Счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна. В този аспект, сочи че предоставената информация за приключило наказателно производство спрямо жалбоподателя за извършено престъпление по чл. 279 от НК, обосновано е послужило при преценката относно целта на подадената молба за закрила – да осуети изпълнението на наложената административна мярка по чл. 39а от ЗЧРБ – „Връщане до страната по произход“. С писмена молба от 17.07.2024 г., след провеждане на съдебното заседание, позовавайки се на разпоредбата на чл. 92 от ЗУБ от процесуалния представител на ответника се прави възражение срещу претенцията на пълномощника на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изрази становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав, след като извърши цялостна проверка и оценка на събрания и относим към предмета на спора доказателствен материал, в контекста на възраженията и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна:

Жалбоподателят А. Х. К. е гражданин на Руската Федерация, роден е на 06.06.1981 г., ЛНЧ [ЕГН]. Подал е молба за закрила на 05.06.2024 г. чрез администрацията на СДВНЧ – С. при Дирекция „Миграция“, заведена с вх. № ОК-13-988 от 13.06.2024 г. в ДАБ - МС в деня на постановяване на оспореното Решение № РПЗТ – 41 от 13.06.2024 г. на председателя на ДАБ – МС, с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В мотивите на оспореното решение е посочено, че личните данни на чужденеца са установени въз основа на представен паспорт №[ЕИК], издаден от Руската Федерация, който е постъпил в ДАБ – МС преди завеждане на молбата за международна закрила – още на 29.05.2024 г. Същият е бил предаден, с писмо изх. № ЦУ – 15-185-2 от 04.06.2024 г. на дирекция „Миграция“ – МВР.

За да приложи предвидената в чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ мярка, обезпечаваща провеждането на производството по подадената молба за закрила, административният орган се е позовал на предоставена информация от Дирекция „Миграция“ – МВР с писмо вх. № ЦУ-04-1767 от 11.06.2024 г. (л. 65 - 66). В нея е посочено, че спрямо жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а във вр. чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ - „Връщане до страна на произход – К.“ със Заповед рег. № 5401

ПАМ – 83 от 13.05.2024 г. на началника на Гранично полицейско управление - В. (л. 80). Уточнено е, че за обезпечаване изпълнението на тази ПАМ, А. К. е настанен в СДВНЧ – С., със Заповед рег. № 5401 ПАМ – 84 от 13.05.2024 г. издадена също от началника на ГПУ – В.. Отражено е, че при проведени беседи със служители на Дирекция „Миграция“, по повод изпълнението на наложената принудителна административна мярка „Връщане до страната на произход“, жалбоподателят категорично е отказал да съдейства за доброволно напускане на територията на РБългария с такава цел.

Информацията съдържа данни и за влязъл в сила съдебен акт – протоколно определение на Районен съд – Видин № 122 от 13.05.2024 г., с което А. К. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 279, ал. 1 вр. чл. 18 от НК – направен опит да излезе през границата на Република България в Република Румъния – на 17.12.2023 г. през ГКПП – Д. мост 2 – В. – К.. Пред служителите на ГПУ – В. жалбоподателят се е легитимирал с неистински официален документ – лична карта на български гражданин.

Посочено е и че спрямо жалбоподателя А. К. е приключило и производство по молба за екстрадиция, издадена от заместник на генералния прокурор на Руската Федерация на 12.01.2024 г., с която е поискано предаването му на компетентните съдебни органи за провеждане на наказателно преследване за извършено престъпление – измама в особено големи размери и незаконно учредяване на юридически лица след предварителен сговор с група други лица – престъпления, съгласно Наказателния кодекс на РФ. Уточнено е, че с влязло в сила Решение № 95 от 27.03.2024 г., Апелативен съд – С. е оставил без уважение молбата за екстрадиция и не е допуснал предаването.

С докладна записка от 12.06.2024 г. директор на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“, въз основа на представената информация от Дирекция „Миграция“ (л. 52 – л. 64), е предложил на председателя на ДАБ при МС да упражни правомощието си по чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ и да вземе решение, с което да определи на чуждия гражданин търсещ закрила, мярката по чл. 45б от ЗУБ, поради наличие на основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, а производството по молбата за закрила да се проведе, по реда на чл. 70 от ЗУБ.

С Решение № РПЗТ – 41 от 13.06.2024 г. председателят на ДАБ при МС е приел, че са налице основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, поради което жалбоподателят А. Х. К. следва да бъде настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателно приключване на производството по молбата му за предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено на жалбоподателя на 13.06.2024 г. в присъствието на преводач от руски език (л. 58). Разяснени са възможностите за обжалването му и правото на адвокатска защита.

Жалбата, послужила като основание за образуване на настоящото административно производство, е процесуално допустима. Подадена е на 21.06.2024 г. от адресата на оспорения административен акт, в предвидения преклузивен срок в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. чл. 45в ал. 5, изр. първо от ЗУБ. Административен съд София-град е компетентен да разгледа правния спор, на основание чл. 133, ал. 1, предл. 2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Страните не спорят по изложените фактически обстоятелства.

Решение № РПЗТ - 41 от 13.06.2024 г. е издадено от председателя на ДАБ при МС в

кръга на нормативно регламентирания му правомощия в чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ. Спазени са изискванията за форма и съдържание по чл. 45в, ал. 3 от ЗУБ.

Противно на твърденията в жалбата, административният акт съдържа фактическите и правни основания за издаването му. В мотивите на решението са възпроизведени конкретни действия и е дадена оценка на цялостното поведение на жалбоподателя на територията на РБългария до момента на депозиране на молбата за закрила на 05.06.2024 г. чрез администрацията на СДВНЧ при Дирекция „Миграция“:

- липсата на данни за регистрирано влизане на територията на РБългария на законно основание,

- опит да премине незаконно границата на страната през ГКПП – Д. мост 2, легитимирайки се с чужд документ за самоличност – лична карта на български гражданин – през м. декември 2023 г.,

- декларирано пред служители на МВР гражданство на К., предпоставило налагане на ПАМ, на основание чл. 41, т. 1 във вр. чл. 39а от ЗЧРБ – „Връщане до страна на произход К.“, а впоследствие след постъпване по официален ред на издадения паспорт от Руската Федерация – заявено първоначално двойно гражданство, отречено в производството по молбата за екстрадиция

- декларирано нежелание за доброволно връщане в страната на произход Руската Федерация.

Въз основа на тези обективно установени факти, административният орган позовавайки се на визираните в чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ основания е приел, че подадената молба за закрила едва на 05.06.2024 г. има за „...цел да осуети изпълнението на наложената му принудителна административна мярка“.

И. на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда, че преценката за материална законосъобразност следва да се извърши към момента на издаване на административния акт. Оспореното решение е обосновано с официално предоставената информация от Дирекция „Миграция“ - МВР и приложените към административната преписка документи, въз основа на които са установени основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Съдът не констатира допуснато нарушение при прилагане на материалния закон и преценката относно основанията за налагане на мярката по чл. 45б от ЗУБ. В този аспект, от съществено значение е обстоятелството, че се касае за временна мярка, имаща за основна цел „своевременно разглеждане на молбата за международна закрила“.

Принудителната мярка е наложена при спазване на административно-производствените правила, въз основа на обективен анализ на релевантните фактически обстоятелства. Отчетени са и данните, че чужденецът не принадлежи към уязвима група, по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ и че не е заявил наличие на семейни връзки на територията на РБългария. Обоснован и съответстващ на основната цел на закона е изводът на административния орган, че при направената индивидуална преценка на обстоятелствата, обуславящи наличието на предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, спрямо жалбоподателя следва да бъде приложена предвидената временна мярка по чл. 45б от ЗУБ – настаняване в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

Този извод не противоречи на прилаганата до момента на започване на производството по ЗУБ, мярка по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. Макар и сходни по правни

последници, двете мерки преследват различна нормативно установена легитимна цел. Наложената по реда на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ мярка има за цел да обезпечи своевременното изпълнение на ПАМ по чл. 41, т. 1 във вр. чл. 39а от ЗЧРБ – „Връщане до страна на произход“, докато мярката по чл. 45б от ЗУБ цели своевременно провеждане на производството по подадена молба за закрила, включително обезпечавайки личното участие в това производство на търсеция закрила. Доколкото образуваното производство, въз основа на подадена молба за закрила препятства изпълнението на мярката по чл. 41, т. 1 във вр. чл. 39а от ЗЧРБ, законосъобразно председателят на ДАБ – МС е преценил, че за своевременно приключване на производството по ЗУБ, е необходимо спрямо жалбоподателя да бъде определена именно мярка, по реда на чл. 45в от ЗУБ отчитайки наличието на основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Твърденията на жалбоподателя, че условията при които пребивава в изпълнение на наложената му мярка не са съобразени със здравословното му състояние не са подкрепени с доказателства. В този аспект, не може да се ползва и представеното заключение, изготвено за целите на наказателното производство, образувано по Молбата за екстрадиция, доколкото в него са анализирани актуални към м. март 2024 г. данни, а след този период в административната преписка не са приложени, а и пред съда не се представят други медицински документи, съдържащи информация за здравословното му състояние.

В настоящото производство не се сочат и други факти, които не са били проверени и обсъдени от административния орган при постановяване на оспореното решение и преценката относно основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

При този изход на спора неоснователно е направеното искане от пълномощника на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. К., [дата на раждане] в [населено място], Р. Федерация против Решение № РПЗТ- 41 от 13.06.2024 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: